

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. гр.Велинград, 08.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20225210200220 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от М. М. К., ЕГН *****, с адрес: с. Побит Камък, общ. Сърница, обл. Пазарджик, чрез адв. Р.А., против Наказателно постановление № 21-0367-001560/27.09.2021 г., издадено от ВПД Началник РУ-Велинград към ОДМВР - Пазарджик, с което на жалбоподателя М. М. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 лв. (четиристотин лева), на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ, за извършено нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление (НП). Твърди се, че същото е издадено при съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Сочи се, че нарушението е квалифицирано неправилно и незаконосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. Алтернативно, твърди се, че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. Формулирано е искане за отмяна на НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично

и с процесуалния си представител адв. Р.А.. Поддържа жалбата и моли съда да отмени атакуваното НП.

Въззиваемата страна – административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание. Депозира писмено становище, в което моли жалбата да бъде оставена без уважение, а обжалваното НП да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.09.2021 г., в 10:28 часа, в гр. Велинград на ул. „Патриарх Евтимий“, жалбоподателят М. М. К. управлявал товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № РА 7213 ВХ. Автомобилът бил закупен по време на брака, сключен между жалбоподателя М.К. и съпругата му М.А.К., ЕГН *****. Свидетелите КР. ПЛ. СТ. и М. АЛБ. Б. спрели управлението от жалбоподателя М.К. товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № РА 7213 ВХ, като в хода на извършената проверка установили, че водач на автомобила е жалбоподателят, както и че за автомобила няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. От представените от водача документи – свидетелство за регистрация част I на автомобила, контролните органи установили, че автомобилът е записан като собственост на лицето М.А.К., ЕГН ***** , поради което приели, че жалбоподателят не е собственик на процесния товарен автомобил. На същия ден – 11.09.2021 г., около час след проверката, жалбоподателят посетил застрахователен посредник и сключил застрахователен договор „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за товарния автомобил, със срок на валидност от 12:00 часа на 11.09.2021 г. до 23:59 часа на 10.09.2022 г.

За констатираните от органите на реда обстоятелства бил съставен АУАН № 495472/11.09.2021 г. срещу М. М. К., в който установеното нарушение било квалифицирано като такова по чл. 638, ал. 3 от КЗ. Жалбоподателят се запознал със съдържанието на акта и го подписал без

възражения, като такива не били депозирани и в законоустановения срок по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя М. М. К., на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ, било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 лв., за извършено административно нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ. Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 17.04.2022 г.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото, от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства - показанията на актосъставителя К.С. и свид. М.Б., обясненията на жалбоподателя, както и от приобщените писмени доказателства.

В съдебно заседание актосъставителят К.С. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Изложеното от актосъставителя кореспондира с показанията на свид. М.Б., който при проведения му разпит излага данни съвпадащи с тези на актосъставителя. От показанията на двамата полицейски служители, присъствали при установяване на нарушението, се установява, че актосъставителят Кръстьо Ангелов С. е съставил АУАН за това, че жалбоподателят е управлявал товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № РА 7213 ВХ, собственост на М.А.К., за което МПС не е имало валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Актосъставителят и К.С. и свид. М.Б. уточняват, че са възприел пряко и непосредствено извършването на нарушението, както и че от представеното от жалбоподателя в хода на проверката свидетелство за регистрация на МПС част I за процесния товарен автомобил установили, че собственик на автомобила е лицето М.А.К..

Съдът дава вяра на показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, тъй като намира същите за обективни, последователни, непротиворечиви и кореспондиращи със събраните по делото писмени доказателства. Съдът кредитира в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са непротиворечиви и изясняват фактическата обстановка по начина,

възприет от съда.

От представените по делото Удостоверение за сключен граждански брак от 28.04.2022 г., издадено въз основа на Акт за сключен граждански брак № 005/24.07.1993 г., съставен в с. Побит камък, общ. Сърница, обл. Пазарджик, справка за собственост на товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № РА 7213 ВХ, свидетелство за регистрация на МПС част I, се установява, че жалбоподателят М.К. и посоченото като собственик в свидетелството за регистрация на товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № РА 7213 ВХ, лице Метия Кавунска са съпрузи, както и че това превозно средство е придобито по време на брака им.

Не е спорно по делото, че към момента на проверката – 11.09.2021 г. в 10:28 часа не е имало сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния товарен автомобил. Това обстоятелство изрично се признава от жалбоподателя в хода на съдебното следствие. Видно от приобщената като писмено доказателство по делото застрахователна полица № BG/22/121002668502/11.09.2021 г., издадена от Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, за товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № РА 7213 ВХ, е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на 11.09.2021 г. и същата е със срок на валидност от 12:00 часа на 11.09.2021 г. до 23:59 часа на 10.09.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от

компетентни органи, съгласно чл. 647, ал. 1 от КЗ и Заповед № 3123-1590/10.09.2016 г. на Директора на ОДМВР – Пазарджик, при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство, в хода на което е санкциониран жалбоподателя. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, субекта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, пълно, точно, ясно и в достатъчна степен е индивидуализирано вмененото на въззивника административно нарушение, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти да се защитава.

Спазени са изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и чл. 43 от ЗАНН – АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и на свид. М.Б., който е присъствал при установяване на нарушението. Актът е подписан от съставителя и от свидетеля, посочени в него, като същият е предявен на нарушителя да се запознае със съдържанието му и е подписан от него без възражения. Препис от АУАН е връчен на нарушителя, като му е разяснено правото в срока по чл. 44 от ЗАНН да направи писмени възражения по акта.

Въз основа на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че актосъставителят и административнонаказващият орган неправилно са квалифицирали поведението на жалбоподателя като нарушение на разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от КЗ лице, което не е собственик и управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400,00 лв.

В процесния случай безспорно се установи, че на 11.09.2021 г. в 10:28 часа жалбоподателят е управлявал товарен автомобил марка „Форд“, модел „Транзит“, с рег. № РА 7213 ВХ, за който не е имало сключен и действащ към момента договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Това обстоятелство е било установено от контролния орган след извършена проверка в сайта на „Гаранционен фонд“ и не се оспорва от

жалбоподателя.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят и лицето М.А.К. (сочена в АУАН и НП като изключителен собственик на товарния автомобил) са сключили граждански брак на 24.07.1993 г., а управлявания от жалбоподателя товарен автомобил е придобит на 06.04.2016 г., т.е. след сключването на брака. Съгласно чл. 21 от СК вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Следователно, по силата на чл. 21 от СК, управляваният от жалбоподателя товарен автомобил е съсобствен между съпрузите, тъй като е бил придобит в режим на съпружеска имуществена общност между жалбоподателя М.К. и неговата съпруга Метия Кавунска, вписана в свидетелството за регистрация на МПС част I като собственик на автомобила. По делото не се твърди между съпрузите да е действал друг режим на имуществените отношения. Ето защо, при така установените данни, съдът приема, че към датата на проверката управляваният от жалбоподателя товарен автомобил, за който към 10:28 часа на 11.09.2021 г. не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е бил съсобствен между него и съпругата му Метия Кавунска, т.е. жалбоподателят се явява съсобственик на процесното МПС, а не само негов ползвател. Предвид изложеното съдът приема за неправилна преценката, както на актосъставителя, така и на административнонаказващия орган, че изключителен собственик на процесното МПС е М.А.К..

Доколкото жалбоподателят е съсобственик на процесния товарен автомобил, то неправилно отговорността му е ангажирана по чл. 638, ал. 3 от КЗ. В случая жалбоподателят е следвало да бъде санкциониран по реда на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, тъй като същият в качеството си на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ – собственик на товарния автомобил има задължение да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Предвид изложеното, съдът намира, че не е доказан съществен белег от обективна страна на нарушението по чл. 638, ал. 3 от КЗ, доколкото по делото не се установи водачът на автомобила да не е негов собственик. Липсата на всички обективни признаци от състава на административното нарушение води до несъставомерност на деянието по вменения административен състав и

незаконосъобразност на НП, тъй като административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана без да е изпълнен в цялост състава на нарушението.

По изложените съображения съдът счита, че издаденото НП е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, право на разноски има жалбоподателят. Въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати разноски в размер на 300,00 лв., съобразно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) вр. чл. 36, ал. 2 от ЗА, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, които да се присъдят в полза на адв. Р.А. - АК - Пазарджик, за осъществено процесуално представителство на жалбоподателя, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0367-001560/27.09.2021 г., издадено от ВПД Началник РУ-Велинград към ОДМВР - Пазарджик, с което на жалбоподателя М. М. К., ГН *****, с адрес: с. Побит Камък, общ. Сърница, обл. Пазарджик, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 лв. (четиристотин лева), на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ, за извършено нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ.

ОСЪЖДА ОДМВР - Пазарджик да заплати на адвокат Р.Н. А. – АК - Пазарджик, със служебен адрес: гр. Велинград, ул. „Винчо Горанов“ № 32, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, сумата в размер на 300 лв. (триста лева), представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____